

Velykos Išreiškia Daug Kilnių Troškimų

Kiekviena Tauta Skirtingai Pamini Šias Velykų Šventes

Velykas, įvairios žmonių tautos, švenčia nuo neatmenamų laikų. Senovės egiptiečiai, babilonai ir žydai Velykas šventė kaip "Pavasario šventę", maldaudami dievus suteikti žemei gausią derlių. Tik vėlesniais laikais pas žydus Velykų arba Pashos šventės reikšmė pasikeitė ir iki pat šių dienų žydai Velykas švenčia minėdami savo pasiliuosavimą iš Egipto nelaisvės.

Vėlesnės tautos Velykų šventę pasiėmė nuo žydu, o pašromėnus net ir pats šventės pavadinimas pasiliko Pasha Germanu ir anglo-saksų tautos pačia švente pavadino Ostern ar Easter, nuo to, kad šios tautos savo senovėje Pavasario šventę arba Velykas, šventė garbei dievo Thor ir jo sesers dievės Ostara.

Pirmieji krikščionys, Velykas šventė vienkart su žydais, nes jas iš žydu pasiėmė, todėl pačioje pradžioje krikščionys turėjo tas pačias šventes ceremonijas. Ka ir žydai. Tik 325 m. Nicoi įvykes pirmutinis krikščionių bažnyčios tėvų susirinkimas, kuris pakeitė Velykų šventės reikšmę ir visas jos apeigų ceremonijas.

Germanai pagonvėsė laikais skaitė žuiki ir kiaušini. Kaiuo simbolis vaisinumo pavasario metu. Tė du parochiai nuo germanu nerėjo ir pas kitas tautas ir įsigyveno parochiu, kuris neišnyko ir iki pat šių dienų. Krištiniai Velykų šventėje šiais laikais turi didžiausią reikšmę Vokietijoje ir Šveicarijoje. Ten jie pirmiausiai ir įsigyveno.

Anelijo. Velykos švenčiamos netai labai išsklminai kin kitur o tšaušiniai tik iš medžio ar saldainiu paminti, skiriamai vafku žaisliu. Velykos Anelijo atsižymi kelionėmis iš miestu ir kalmus, pakvėnuoti turu ir galvinančių pavasario oro laukuose ar paširliuose. Lietuvoje Velykų šventės buvo sutinkamos labai linksmaj Kiekviena šelma namožda vo sau paraišiu valon ir margučiu. Kalvina vieni kitus ap.

lankydavo ir vaišindavosi. Kai muose gi būdavo paprotys Velykų pirmos dienos nakčia vyrų būreliui eiti per kiemus ir sveikinti šeimininkus. Pastarieji gi apdovanodavo lankytojus margučiais, sūriais ar kitokiom vaisėm.

Vėliau, antrąją Velykų dieną, surengdavo pasilinksminimus, kuriose visi dalyviai papuotau davo surinktomis vaisėm.

Velykos Lietuvoje Bus Paprasta Darbo Diena

Paleckiniu "ministru taryba" paskelbė įsakymą, jog balandžio 22 dieną, kurioje šiais metais atitenka Velykos, bus dirbama. Už tai poilsio diena bus sekantis — pirmadienis.

Kiek tas įsakymas bus pildomas, sunku pasakyti.

Nuomonės Apie T. V.

Bob Hop: — Tai yra promoga žmonėms, kurie, neturėdami ka veikti, žiūri į tuos, kurie nesugeba ka nors gero atlikti.

Noel Coward: — Televizija yra tam, kad joje pasirodyti, bet ne tam, kad ja pasidžiaugti.

Theo Lingens: — Dėka televiziškai galima dvejoju būdu uždirbti pinigais: arba tapti televizijos žvaigžde arba imtis taisyti televizijos aparatus.

Je Neagalėio Pakesti Komunistu Cenzūros

Antonin Buzek, kuris per 7 metus buvo komunistinio čekų režimo žiniu agentūros vedėjas Londone, pasirinko laisvę ir atsisakė grįžti į savo kraštą. Didžioji Britanija suteikė jam prieglaudą.

Dabar jis su savo žmona ir dviem vaikais gyvena slaptai vietoje. Ankščiau jis pareiškė, jog nutraukė ryšius su čekų komunistiniu režimu dėl to, kad negalėjo ilgiau pakesti aštrios cenzūros spaudai.

KODEL ŽEMAIČIAI PER EILĘ ŠIMTMEČIŲ ŠLOVINO BIRUTĘ?

Jeigu per tiek laiko žemaičių, o paskiau ir visų lietuvių tarpe užsiliko, ne tik atsiminimai apie palangiškę Birutę, bet ir ypatingas jos gerbimas, poetinis idealizavimas arba savotiškas kultas, tai visam tam turėjo būti koks nors pagrindas.

Vienas rašytojas ir keliautojas A. Junevičius, aplankęs Palangą viduryje pereito šimtmečio, pats savo akimis matęs kaip aplinkiniai gyventojai rinkdavosi į Birutės kalną Palangoje, pasimelsti jai. Tai jau savaime buvo kas nors tokio nepaprasto.

Poeto gi Silvestro Valiūno parašyta daina apie Birutę greitai prasiplatino po visa Lietuvą ir virto savotišku žemaičių himnu. O kiek įvairių draugijų, cheru ir imonių buvo ir yra vadinta tuo vardu! Pereitame šimtmečiu buvo išleisti Birutės paveikslėliai su tokiu paviršium: "Birutė, Sventoji, pakelkis už Mus!"

Atsižvelgiant į tai, neišveng-

tinai turime padaryti išvadą, jog palangiškę Birutę turėjo kuom nors atsižymėti, nes kitaip ji nebūtų susilaukusi tiek pagarbos lietuvių tarpe.

Iš užsilikusių istorinių dainiųjų matyti, jog Birutė buvo ištikima žemaičių užtarėja, kuri net paaukojo savo gyvybę gindama savo gimtinę nuo svetimų isibriovėlių. Besiveržiant lenku krikščitytojams į Žemaitiją, ji suprato, jog sykiu su nauja religija plečiama ir svetimų dvasinė globa, kuri to krašto žmonėms nieko gero negalėjo lemti. Šiuo atžvilgiu Birutė tapo kaip ir tautinės rezistencijos simbolis.

Ji turėjo daug ir kitų gerų savybių. Susituokusi su Kestuti ir persikėlusį gyventi į Trakus, Birutė nenutraukė ryšių su žemaičiais, nuolat juos aplankydavo, sušėpdavo, padėdavo ir padrasindavo. Ji buvo sava žemaičių tarpe ir pastarieji žiūrėjo į ja kaip į savo užtarėją neramiuose laikuose.

kuose.

Kuomet 1413 metais Vytautas, Jogaila ir eile palydovų atvyko į Palangą, tai buvusieji toje grupėje lenkai pasiūlė išgriauti stovėjusią kalnę Praurimės šventovei. Vytautas vienok tam pasipriešino, sakydamas: "Tai yra mano motinos šventovė ir tegul ji pasilieka. Aš nenoriu naujo karo su žemaičiais..."

Birutės mirties aplinkybės yra tragiškos. Pats Vytautas viename savo raštu tikrina, jog ia nužudė slapti Jogailos agentai, panašiai kaip ir jos vyras Kestuti. Padavimai teigia, jog Birutė tapo palaidota Palangoje tame kalne, kuris dabar vadinamas jos vardu.

Tai gi, šiaip ar taip imant, Birutė buvo žemaičių užtarėja, kovotoja ir savo žemės patriotė. Už tai ir jos vardas tebeskamba ir mūsų laikais.

Vilnius "Savanoriškų" Ištremimu Centras

Vilnius yra geležinkelio centras, kuriame formuojami "savanorių" transportai į Kazakstaną. Šiais metais jau trys dideli būriai tavo išgabenti anon pusėn Uralo kalnų.

Pirmoje eilėje graibomi visokios rūšies amatininkai: traktoriu vairuotojai, mechanikai, murinkai dailvės, siuvėjai ir pan. Vietoje išvežtųjų atvoksta į Lietuvą didžiarusiai nuo Volgos.

TECHNIKOS STEBUKLAS

Vienas inžinierius aiškina susirinkusiems, kaip persiunčiamos telegramos, pavandeniniu keliu. Baigus jam kalbėti, prieina prie jo senesnio amžiaus ponis ir klausia: — Pone inžinieriau, aš viska puikiai supratau, ka jūs pasakėte. Bet man pasiliko neaiškus tik vienas dalykas: kokiū būdu telegramos, siunčiamos po vandeniu, išlieka sausos...? — Čia yra technikos stebuklas ir to klausimo aš negaliu išaiškinti, — atsakė inžinierius.

Chicagoje Salvation Armv — labdaros organizacija ruošiasi dideliu vajui surinkti puse milijono dolerių.

Kokią Prasmę Turėjo Mūsų Protėviams Velykų Šventės?

Velykos arba Pavasario šventė atsirado labai seniai. Tuo laiku, kai žmonės pradėjo apdirbinėti žemę, auginti javus ir daržoves. Ypatingai ryškiai ji atsispindėjo tose srityse, kur klimatas nėra vienodas, kur žiema būna ilgoka, o po jos seka pavasaris ir vasara.

Mūsų protėviai, apsigyvenę prieš trejetą tūkstančių metų Baltijos pakraščiuose, surado jau nusistovėjusį klimatą ir turtingą augmeniją. Jie anksčiau už kitus ėmėsi žemdirbystės ir tu gudrybių vėliau išmokino kitas tautas.

Mūsų protėvių apgyventam krašte, gamta buvo nepaprastai graži, o žemė derlinga. Nenuostabu todėl, kad senovės lietuvių pamilo puošniuosius miškus, žiulbančius paukštėlius, sriaunias, medžiais apaugusias upes ir ežerus. Zemelė suteikdavo žmonėms visokių gėrybių, kurių misteriškas išauginimas buvo laikomas dievišku stebuklu.

Bet nevisada gamta buvo pasipuošusi, nevisada ji žaliavo ir teikė vaisius. Užėjus rudenim, pasireiškė apmirimo ženklai. Medžių lapai pageltonuodavo ir nukrisdavo. Malonūs paukšteliai išskrisdavo į kitus kraštas, žemė pavirsdavo iruoda ir apsidengdavo sniegu. Saulutė močiutė irgi nuslinkdavo žemyn ir kur tai pasislėpdavo. Užeidavo ilga ir sunki žiema. Gamta atrodė pakliuvusi į kokio tai pikto milžino globą, kurio jėgai nieks negali pasipriešinti.

Žmonės senovėje daug daugiau priklausė nuo gamtos maijonių, negu mes šiandien. Jų gyvenimo sąlygos būdavo daug sunkesnės už sąlygas šioje pusėje geležinės uždangos. Žiema slėgė daug sunkiau mūsų protėviams, negu dabar. Todėl neuostabu, jei pirmieji pavasario reiškiniai buvo sutinkami džiugusmingai ir, net su tam tikromis apeigomis.

Siame pavasario sutikime ir sveikinime glūdi visa dabartinė švenčių prasmė. Grįžta mieloji saulutė, tirpindama sniega ir laužydama ledus. Atbundanti

gamta nusikrato savo engėjo ir atgauna laisvę. Šviesa laimi ir triumfuoja ant tamsybės pajėgų.

Ši persilaužyma ir pavasario atėjimą mūsų protėviai atžymėdavo, ne vien tikybinėm ceremonijom, bet ir pasilinksminimais, vaišėmis, sveikinimais. Ta proga išgerdavo nemažai alučio, midaus ir savotiškų "likerių". Jaunimas vaikščiodavo iš vienos sodybos į kita, dainuodami ir sveikindami kits kita.

Šių švenčių proga pasireiškia žmonėse optimizmo pasitikėjimo nuotaika. Regimas šviesos laimėjimas, padrasina kūrybinį darbą, skatina kovoti su priešingumais ir gyvenimo sunkenybėm.

Si Velykų švenčių ypatybė pasiliko gyva ir mūsų laikuose. Šiandien, kai tamsybės pajėgos uždengė ir prispaudė tiek daug kraštų ir milijonus žmonių, viltis ir šviesos laimėjima, į laisvės pavasario atėjimą pasilieka stipri ir nenugalėta.

Siuo žvilgsniu, Velykų šventės suteikia mums naujo ikvėpimo, naujos vilties ir vergijos sutrempimą ir į Lietuvos prisikėlimą. Šis įsitikinimas yra ne naujas, jis užgimė mūsų tarpe, kai pastarieji sveikindavo grįžtančią saulutę ir pavasarį.

Sugrįžę Garniai, Rado Snieguotus Laukus

Gautame laiške iš Lietuvos sakoma: "Parskrieję garniai surado žemės paviršių apdengtą sniegu ir jiems buvo neįmanoma surasti maisto. Rūpinomiesiems kiek išgalėdami iki nesutiro sniegas. Turėjome juk pagalbėti tiems vargšams."

Negalėjo Balsuoti

Clinton, Ill. — Worley Arthington, 59 metų, kandidatas į šerifa, negalėjo už save balsuoti. Jis sėdėjo kalėjime už tai, kad nesumokėjo \$43.20 pabaudos už peržengimus trafiko taisyklių. Bet jis vis vien buvo išrinktas šerifu.

VELYKOS ATĖJO

Dangus nusiblaivė. Saulė močiutė Linksmiau pažiūrėjo vidun į gręčiute, Žiema sengalvė lūdnai prašabzdėjo: — Gana man čia būti — Velykos atėjo.

Ir pūgos ir šalčiai, kaip sapnas pranyko. Tik sniego sklypeliai kai kur pasiliko. Bet saulė ir tą spinduliais palytėjo. Ir tas greit išnyks, nes Velykos atėjo.

Kuždėdami plaukia upeliai patvine, Jau jų nebelaiko ledai surakinę, Žiemužės pajungti, jie daug iškentėjo, Bet šandie laisvi, nes Velykos atėjo.

Bailiai tarp lapelių iškilo žibutės Nekaltos, lyg kūdikio žydros akutės, Praamžius jas čia gal tyčiomis apsejo, Kad puoštų laukus, nes Velykos atėjo.

O štai vyturėlis, kuodelį papūtęs, Ir gandras, ir pempė, ir kregždės linksmutės Iš tolimo krašto skubotas atskriejo Ir skelbia visiems, kad Velykos atėjo.

SKUNDŽIASI JOG TRAKUOSE DIDELIS SUSIKIMŠIMAS

Nuo to laiko, kaip Chruščiovas, kalbėdamas komunistų partijos kongrese Maskvoje, pasmerkė daromas išlaidas atstatymui Vytauto pilies Trakuose, paleckinė spauda Vilniuje laiko nuo laiko prasižioja ir apie kai kuriuos nepotulinius Traku miestu administraciniū aparate.

Trakuose šiuo metu yra daugiau kaip 4 tūkstančiai nuolatinių gyventojų ir 130 namų. Iš jų 68 yra šimto ir daugiau metų senumo. Bėgyje pastarųjų 5 metų "tarybinis" režimas pastatė vos 8 naujus namus su 62 mažais buteliais.

Todėl gyvenamų patalpų trūkumas aštriai pasireiškia, ypač vasaros metu, kai attingsta daugiau atostogaujančių vykstai keletą dienų toje garpraleisti keletą dienų toje garpraleisti istorinėje vietovėje, tarpe

miškų ir ežerų. Tuomet tai prisikėmsa, ne tik privatiniai namukai, bet daržinės ir senesnių laikų arklidės.

Miesto valdyba, norėdama pritraukti daugiau turistų, pradžioje šių metų paskyrė pora desėtku tūkstančių rublių atstatymui Senosios Pilies, kurios griuvėsiai riogso miesto parko centre.

Tuom tarpu atkaklesni komunistai, kurių tarpe yra nemažai maskolų, reikalauja, kad tie pinigai būtų sunaudoti pastatymui kino, kuris dabar yra įrengtas nepatogiam senojo vie nuolyno pastate.

Komunistai pasiuntė savo skundą į Maskvą, nuo kurios dabar priklausys galutinasis žodis ar Trakuose bus atremtuota senoji pilis, ar pastatytas kino.

Margučiams Dažyti Buvo Vartojamos Įvairios Priemonės

Dažymo velykinių kiaušinių buvo rimtai užsiėmę dailininkai ir chemikai jau nuo 17-to šimtmečio. 1682 metais Heidelberge, Vokietijoje, pasirodė leidinys, kuriame paaiškinta kaip geriausiai atlikti margučiams darbą ir kokius vartoti dažus. Senovės romėnų rašytojai Juvenalas, Ovidijus, Plinius ir kiti, taip pat domėjosi tuo klausimu ir teikė savo patarimus. Mat, anais laikais buvo priimta žiūrėti į kiaušinių kaulo įgyvės simbolį ir jo papuošimą reikė įvertinti arba atvaizdavimą pabundantios pavasaryje gamtos.

Daugelis mūsų dar atsimename paprasčiausius būdus dažyti kiaušinius. Svogūnų (cibulų) žievės suteikdavo kiaušiniams rudą spalvą. Laukinės oželės žievė palikdavo tamsesnę spalvą. Žalios, mėšvos, jūdos, geltonos spalvos buvo gaunamos iš džiovintų gėlių, pu, šaknų ir panašiai.

Atsiradavo nemažai mokiūnukų, kurie sukombinuodavo įvairias spalvas ir visokius papuošalus. Tokios rūšies meistriai būdavo labai įvertinami ir prieš šventes jie dirbdavo ant valandžius. Bet vistiek kaimo moterėlės buvo gabios ir mokėjo gražiai ir meniškai, net ir geriau, kaip kokie dailininkai išmąrinoti, nužalyti kiaušinius. Jos mokėjo atvaizduoti net ir Velykų bei pavasario nutaikus. Juk lietuvės moterys savo margučiams buvo padarę šios ir užsienyje ir pirodo laimėdavo pirmasias vietas. Kaip garsios ir gabtos lietuvės moterys savo audinius tai ir pasirėšiusios margučiams.

Anksčiau, tie šiuo metu Jungtinėse Valstijose trūkstamie 100,000 slaugių. Ne viskas, kas siūbuoja puikrina. — Prancūzų patarė.

PAVASARIS

Kuomet Paukščiai Pradeda Visur Čiulbėti

Balandžio pradžioje į Lietuvą sugrįžta laukiniai balandžiai, kurių vardu pavadintas ir šis mėnuo. Pasirodo taigi ir žmonių mėgiamas gandaras. Norėdami grįžti į savo tėviskę, jis turėjo praskirti apie dešimt tūkstančių mylių iš Pietų Afrikos, kur praleidžia žiemą. Jis ne tik grįžta į savąjį kraštą, bet dargi susiranda kaimą ir lizdą, kur pernai išvedė vaikus.

Lizde, gandaras praleidžia naktį, o dieną slampinėja apylinkėje; rinitai lėtai žingsniais braido patvinusiose pievose.

Kitas lietuvių mėgiamas paukštis — tai pempė. Džūkai ją vadina knyve. Vargiai kuris kitas paukštis suteikia mūsų pievoms tiek linksmos ir malonios nuotaikos, kaip ji. Nuo aušros iki sutemos girdėti jos skardus balsas.

Yra dar vienas įdomus pelkių gyventojas, tai perkuo oželis, pavadintas taip dėl to, kad bliauja mекendamas kaip ęriukas arba oželis.

Nemuno ir Neris slaituose tarp žydinėjų karklių, dažnai pasirodo liepsnelė, tai mielas paukščiukas su ugnies spalvos gūžiu. Ji labai nebaikšti ir prišleidžia žmogų per škeleta žingsnių. Jos giesmelė trumpa, bet labai maloni.

Panašiose vietose laikos margasis strazdas giesmininkas. Saulėtoe atšlaitėse galima užeiti slanką, tilvikų gimnias paukštį su ilgu snapu, o savo spalva tiek panašus į sausus lapus, kad pastebti jį tik tuomet, kai jis tūkva'is po pal'kom.

„Bet vis smagiausi giesmininkai, atkridę į Lietuvą pavasario pradžioje, yra vicversėliai ir špokai arba varnėnai — mėliausi svečiai ūkiniuku sėdybuose. Jie, beabėje, ir d'be: bent kiek raminkama i raudonųjų baidžėva' p'kliuvusius skotėkozininkus

Italų Keliautojas Apie Lietuvių Dainas

Vienas Italas, A. Gvanini, apilankęs Lietuvą viduryje 16-to šimtmečio, grįžęs namo išleido 1567 metais savo kelionės aprašymą. Matomai, platesnį jo dėmesį buvo patraukusios lietuvių liaudies dainos. Pasak jo:

„Lietuviai mėgsta dainuoti, netik jaunieji, bet ir senesni. Kiek vienam darbui ar pasilinksminimui jie turi specialių dainų. Netgi sukdamai girnas moteriškė dainuoje: „Malū, malū viona...“. Eidami į lauką ar grįždami mam vakare, jie užtraukia skambias dainas.

„Taip pat jie turi ilgokas melodines dūdas (trimitus) ir pūsdamas jas, išgauna įvairių garų.“

PASIVAİKŠČIOTI YRA NAUDINGA VISIEMS

Dr. Earl Smith, sveikatos departamento direktorius St. Louis mieste, jog pasivaikščiojimas yra pigiausia ir mažiausia varginanti sporto rūšis, todėl juo reikia naudotis kasdien.

„Pasivaikščiojimas yra neatbūtinamas mūsų sveikatai. Šiais laikais mes arba perdaug sėdime arba važinėjames automobiliu“ — pareiškė tas gydytojas.

Negali Laukti

Turtingas tėvas pasakoja savo būsimam žentui:

— Kodėl tu taip skubies prie altoriaus? Mano Onutė dar taip jauna... vos šešiolikos metų. Ar negalėtum palaukti bent vienus metus?

— Aš tai galėčiau, bet mano skaitės neleidžia.

Ar morite sulaukti ilgo amžiaus? — Štai išbandytas receptas: valgykite mažiau, miegokite ramiau ir juokitės keturius sykius daugiau. — T. H. Kellogg.

Šulinys Sodyboje

Pameni, tenai — prie gluosnio šaltinėlis, Mano sentėvių tėvų gaivus vanduo... Klevo sentėvių jau samanom apžėlęs — Tėviškės kieme, prie gluosnio, šulinėlis. Svyra svirtis — geltonkasė sesė semia — Našėiai sklidini kaip krišpelė skaidraus... Sidabrinis lašas laša vėl į žemę — Svyra svirtis — vakarop scautė semia... Kraugeriai kaimynai nutremė sodybą — Liepsnomis nuleido sodą ir namus... — Ak, vien šulinio gelmėj dar lašas žiba! Niekto, nieko mēr daugiau tėvų sodyboj...
P. Orintaitė

Neimsi glėbiu lobį, pradėdasi. Kas per daug skubinasi, tas gyventi. Vėliau darba išaigta.

Linksmų Velykų Švenčių

MŪSŲ NUOBIRDŲS LINKĖJIMAI, KAD ŠIOS VELYKŲ ŠVENTĖS BŪTŲ LINKSMOS VISIEMS!

Josephine ir Steve Svilainiai

SAVININKAI VASARVIETĖS
Townsend, Wis.

MŪSŲ NUOBIRDŲS LINKĖJIMAI, KAD ŠIOS VELYKŲ ŠVENTĖS BŪTŲ LINKSMOS VISIEMS!

HEALTHY FOOD RESTAURANT

JULĖ BICIŪNIENĖ,
Savininkė

3236 So. Halsted St. Tel. Dikūbe 69837

Linksmiausių Velykų Švenčių

LINKIME VISIEMS MŪSŲ IDRAUGAMS,
KOSTUMIERIAMS IR VISIEMS
CHICAGOS LIETUVIAMS

Ona Brazguliėnė

JUSTICE PARK, ILL.

Sunkus Laikotarpis

Būdamas tuomet 90 metų amžiaus, garsus rašytojas Bernartis Shaw aiškino savo draugui, jog sunkiausias laikotarpis jo gyvenime buvo tarpe 39-40 metų.
— Prakeiktas ketvertas dešėtyky! — pridėjo prie to.
— Na, juk ketvertas dešėtyky yra gerasis už penketą dešėtyky — pastebėjo jo draugas.
— Visai netaip — atkirto

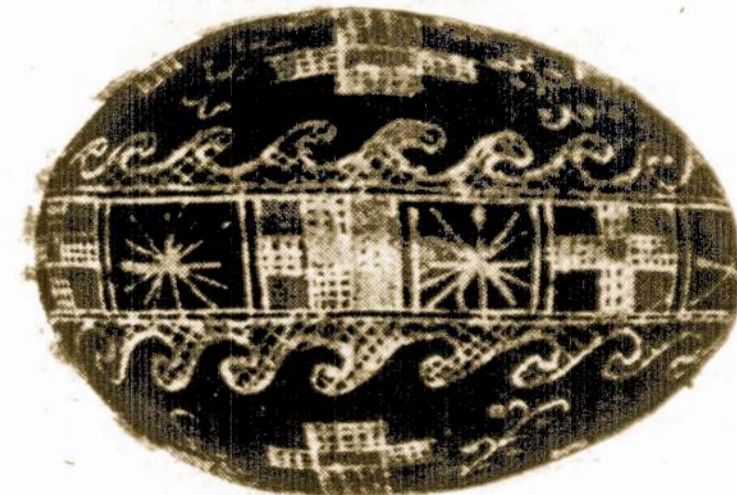
APSAUGOS PRIEMONĖ

Pietų Prancūzijoje veikia medžiotojų draugija, kurios statutu įrašyta tokia taisyklė: „Kas demedžiadamas šbet ko-kiu būdu pataiko į kitą medžiotoją ir jį užmuša, tas yra ipareigotas vesti užmuštojo našlę.“
Vedybos 'tai vienintėlis pavovra gerasis už penketą dešėtykyngas žygis įmanomas bailieky — pastebėjo jo draugas, siems.
— Visai netaip — atkirto

Voltaire

LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ!

LINKIME VISIEMS MŪSŲ IDRAUGAMS,
KOSTUMIERIAMS IR VISIEMS
CHICAGOS LIETUVIAMS

ANN'S TAVERN

MRS. ANN SEDGA, Savininkė
827 West 33rd St. Chicago 8, Ill.

Linksmų Pavasario Švenčių - Velykų

LINKIME VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS

BRUNO KLEMKA

NAVŲ STATYTOJAS - KONTRAKTORIUS
3981 West 62nd Street
CHICAGO, ILLINOIS

LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ VISIEMS!

John Pakel - Chairman of the Board

CHICAGO SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

8245 SO. WESTERN AVENUE CHICAGO 36, ILLINOIS
GROVEHILL 6-7575

Linksmų Velykų Švenčių

LAI ŠIOS PAVASARIO ŠVENTĖS — VELYKOS BŪNA KUOLINKSMIAUSIOS VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS.

Mr. and Mrs. John G. Evans

(EVANAUSKAS)

6845 So. Western Avenue Chicago, Illinois

Lietuviu Tautosaka

Kaip Neturtingas Puodžius Išgydė Karaliaus Dukrą

Buvo ankstyvas pavasaris. Viena rytą ėjo boba miestelin. Reikėjo eiti per upelį. Upelis bėgo kone su kaupu. Žiūri — nei tilto, nei liepto. O būtinai reikia eiti. Bristi? Ir gilu, ir šalta. Susirūpino boba. Susirūpino ir sumurmėjo: "Tik velnias galėtų pernešti." Tuojau prisistatė velnias ir sako:

— Sėskis man ant ragu, pernešiu.

Boba atsisėdo velniui ant ragu, ir jis pernešė per upelį. Bet bobai patiko, ir ji nelipa nuo ragu. Velnias sako:

— Lipk žemėn, gana jau pernešiau.

O boba guli ant ragu — miega. Velnias kratyti — nekrinta, miega kaip oriaušis. Velnias iškilo, ėmė lakstyti ir vartytis miško viršūnėmis — boba nekrinta. Lakstė velnias su boba ant ragu po kalnus, brūzvenus ir liūnas — negali ja nusikratyti. Žiūri — pamiške važiuoia puodžius su puodais turėn. Velnias prie puodžiaus ir prašo:

— Žmogau, būk toks geras ir padėk man šita boba nusikratyti, aš vienas nepaiėgiu.

— O ką duosi man už tai? — klausia puodžius.

— Aš čia nieko neturiu su savim, tačiau tau gerai atlyvesiu, — atsakė velnias. — Tik nukrėsk šita boba nuo manes.

Puodžius šmaukšt botagu bobai per kumpius. Boba skvkt iš miegu, kaip karštu vandeniu perpilta, ir plumpo nuo ragu, nukrito ant žemės kaip maišas kopūstų. Boba atsikėlė, pasikaisė sijoną ir nuėjo sau. Velnias tarė puodžiui:

— Tai dabar klausyk gerasis žmogau. Aš einu ir apnešiu tui su karalaitė. Aš ia visais varginsiu. Neapsėsi jai iokio gydymo vaistai, iokio burtininkų burtai, iokios kuniaū maldos, tik tu vienas. Tu nuėisi karaliaus dvaran kaip gydymo ir išgydysi karalaitė. Aš gydysi taip, kaip boba numdei nuo mano ragu — įvėsi karta botagu per kumpius ir bus visas gydymas. Karalius pasiūlys tau už tai aukso. Čia ir bus tau mano atlyginimas.

Velnias apsedo karalaitė ir ėmė varginti. Karalaitė dūko, mėtėsi, širdo, plūdo ir pliauš. Kė paskutiniai žodžiais. Ir niekas negalėjo padėti karalaitėi sugrįžti sveikaton. Puodžius nuėjęs prisistatė karaliui kaip gydytojas ir pasisiūlė išgydyti dukterį.

Pažiūrėjo karalius abejodamas į tą žmogų, tačiau ileido prie ligonės. Kai karalaitė besivartaliuodama sudribo kniūps. Čia, gydytojas tuo akimirksniu šmaukšt botagu per kumpius, ligonė apsisuko kaip viurkas, atsisėdo ir žiūri nustebusiomis akimis, kas atsitiko. Velnia atsitraukė nuo apstėtosios, ir karalaitė iš karto aprimo — nuėjo dūkusi, paliovė, plūdusi. Karalius ir sako gydytojui:

— Ko nori, gerasis žmogau, už dukters išgydymą, mielai duosiu.

— Jeieu gausiu du gorčius aukso, išėisiu patenkintas, — atsakė puodžius.

— Esi vertas, — tarė karalius ir davė jam du gorčius aukso.

Puodžius nustoio puodus žiedes nusipirko gera ūki ir ėmė gražiai gyventi. Pats turėdamas visko užtenkamai, jis nesivairė. io žmogui padėti nesivėkštėio vargša sušėlbt. Kur buves atpyskėjo velnias ir sako:

— Ka gi tu dabar darai? Per mane gavai pinigų ir dabar juos švaistai visokiems pavargėliams. O ar negalėjai smuklės pastatyti? Būtum buves man talkininkas. O dabar — paminiš manė!

Ir velnias išrūko. Viena diena žmogus žiūri — atvažiuoia pas jį du karaliaus vyrai ir sako:

— Mielas gydytoiau, mūsų karalaitė vėl susiroo ta načia ligė. Ir dar blogiau pasidarė. Karalius prašo, kad nuvažiuotum gydyti. Susimildamas, eilėk nelaiminga mergelė.

Žmogus suprato, kad tai buvo to velnio kerėtas. "Gali velnias nebevadėti" — pagalvoio žmogus. Taip abeiodamas jis ir nuvažiuoio. Ir tikrai, žmogus rėžė viena kirti, šnioio kita

pridėjo ir trečią kirtį, o velnias tik žybčiojo į žmogų iš kampo katės akimis, šaipėsi iš jo, dar net liežuvį kartą kyštelėjo. Žmogus nesumanė, ką daryti. O karalaitė daužosi po lovą, rėkauja, nešvankiausiai žodžiais plūtas. Net pačiam gydytojui neįjauko pasidarė. Taip jis paskutinioje dirstelėjo pro vieną langą, pažiūrėjo pro kitą langą ir ėmė garsiai šaukti:

— Žmonės, uždarykite visus vartus ir visas duris, nes, ana, ateina toji boba, kuri jojo velnią ant jo paties ragu!

Ta valanda velnias kad sorko nuo ligonės, tai iš kambario išrūko su visu langū.

Karalaitė pasveiko, o velnias atstojo nuo ano žmogaus, nes neapsakomai bobos bijojo.

VARPELIS

Nežiūrėki pro langą.

Kur vingiuoia keliai. Teu žvanga nužvanga. Vis pro šali viršliai.

Pražvangaš jie ne karta: Skele žaibus pasara... Tu išėirsi prie vartū Skambalėli staiga.

Rėk, skubėk i klėti. — Pasislėnk, kur gali. Mes užėisim dulkėti iš toli, iš toli...

Tėvas mes žvlesni rūstu. Močia švotels plačiai: — Ko jums reikia iš mūsų, Neprašyti svečiai?..

Bet ant stalo netrukus Sūris bus ir deša. Tik piršlvs užsirūkes Tars: — kažko dar nėra...

Destinėlės nelietes, Fis ieškoti tavės. Kaip gulhele iš klėties Už parankės atves.

Man bus aišku savaiame, Ka širdis pamvlės. Ir žadėtoii laimė Mums abiems sužibės...

Sekminiai Bandymai

Pirmutinis orekvbinis laivas, varomas atominė iėga — "Sawanach" sekmingai atliko pradžinius bandymus, naseikdamas 23 jūros meliu greičio. Tas laivas yra 595 pėdu ilgio.

ŠVENČIŲ DOVANA

Klaikiam pasauli, tarp klaikių žmonių, Aš vienas palikau, kaip lauko obelėlė... Tenai, Tėvynėje, svetimi palaidojo motulė, Kuri, mane mylėdama, anksti kas rytą kėlė, Vėlai, kas vakarėlį gulė...

O štai per svetimų kalnų eglėnų Velykos jau pasirengė pakilti... Ir ką turi aš tam šaltam kalne? Tik judu du — gražiausią savo viltį — Tik judu du — godojamus saldžiausiame sapne...

Bet kuom man padarint Velykų stalą, Kad žmonės čia sunykę ir suvargę? Kaip tavo liūdesį pradžiugint, Ale, Ir kaip tur geras tėvas būt, o varge, Kai turi jis tik tremtinio grumzlėtą kelią? Jei širdys būtų dvi krūtinėj — Jis vieną atiduotų žmonai, antrą tau, sūneli... Deja, keliom eilutėm ant nuskurdusio jau lakšto Jisai apdovanot jus gali,

Nors judu regit: erdvėj saulė, erdvėj paukščiai laksto... Ak, ten, Tėvynėj, svetimi palaidojo motulė, Kuri, mane mylėdama, anksti kas rytą kėlė, Vėlai kas vakarėlį gulė... Ir čia su jum drauge, jau ne viena ta lauko obelėlė, Ir daug saldesnį vargą gieda man atlėkusi gegulė.

S. Santvaras.

BŪDAS SUPLONĖTI

Tūlas ponas, lieknas ir išdailintas, vienos ponios klausiamas, nereikia valgyti, bet paberti kaip jis gali išlaikyti savo mažą kambary ir paskui juos visus svorį, atsako: — Tam tikslui užtenka tik vieno svaro žirnių...

— Kaip gi? Vienas svaras žirnių? O, aš nutukčiau, suvalgiusi svarą žirnių.

— Ne, ponia. To svaro žirnių luntas, vienos ponios klausiamas, nereikia valgyti, bet paberti kaip jis gali išlaikyti savo mažą kambary ir paskui juos visus svorį, atsako: — Tam tikslui užtenka tik vieno svaro žirnių...

— Kaip gi? Vienas svaras žirnių? Pirmas Amerikos laikraštis

LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ!

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ
LINKIME VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS.

FRANK BASTIS

SAVININKAS

LAKESIDE COUNTRY CLUB

PEWAUKEE, WISCONSIN

LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ!

LINKIME ISIEMS SAVO DRAUGAMS
IR KOSTUMIERIAMS.

Charles Grocery and Meat Market

Charles Piliponis

SAVININKAS

3302 So. Union Ave.

"Boston News Letter" pasirodė 1704 metais. Tinginys tingi ir ant kito šono apsiverst.

Linksmiausių Velykų Švenčių

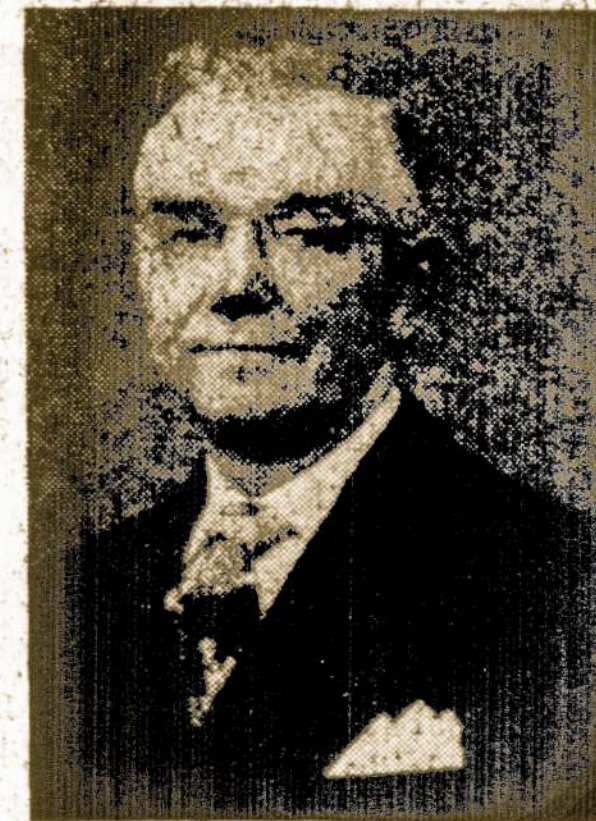

Vincas ir Julė Andriuliai

3440 South Lowe Avenue
CHICAGO, ILL.

Linksmų Pavasario Švenčių - Velykų

LAI SIOS PAVASARIO ŠVENTES — VELYKOS
BŪNA KUOLINKSMIAUSIOS VISIEMS

Walter Rask — Rasčiuskas

ir
WIDE WORLD TOURS

9688 SO. EVERGREEN PLAZA

Linksmiausių Velykų Švenčių

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ

LINKIME ISIEMS SAVO DRAUGAMS

IR KOSTUMIERIAMS.

Sukis-Doody-Antonisen, Inc.

3252 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Linksmų Velykų Švenčių!

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ
LINKIME VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS.

Leonard Bukauskas

Laidotuvių Direktorius

10821 South Michigan Avenue

ŠIRDINGI LINKĖJIMAI VISIEMS ŠIOSE VELYKŲ ŠVENTĖSE

VALDYBA IR DIREKTORIAI:

Iš kairės į dešinę sėdi: J. P. Varkala; ponis Anna Saldukas, Augustas Saldukas; A. Ba-liūnas, K. B. Budris. Stovi iš kairės į dešinę: J. Zakas, Fr. Woidat, John Thamas, A. Dambrauskas, Geo. Sharko.

Midland Savings and Loan Association

AUGUST SALDUKAS Prezidentas

4038 Archer Avenue

Chicago, Illinois

Lietuviai Rengdavo Šioms Šventėms Dideles Puotas

Kepdavo Jaučius, Briedžius, Taurus ir Puotaudavo Keletą Dienų

Praeities gadynių Lietuvos didžiūnai neatžymėdavo kuklumu puotose. Ypatingai didelės ir iškilmingos puotos būdavo Velykų metu. Tam tikslui pagaminavo statines alaus, mėsos, atsiveždavo ispaniško, itališko vyno, iškepavo jaučių taurus, briedžių, avių, kiaulių ir pan.

Didžiosios rumų saies būdavo apstatytos stalais, prie kurių susėdavo sukvietieji svečiai. Kituose kambaruose vašindavosi žemesnio rango asmenys, tarnai, valstiečiai ir kariškiai.

Vienoje kunigaikščių Radvių puotoje Nesvyžiuje, 1588 metais buvo apsteigta 60 jaučių, 540 veršiukų, 50 avių, 150 kiaulių ir parštukų, 2,000 viščių ir šgerta 270 statinių alaus.

Valgiai buvo pateikti aukštinėse ir sidabrinėse lėkštėse. Puošniai apsiredę tarnai, be palovos lakstė, nesdami mėsą ir gėrimus. Kristoliniai stiklai ir bakalai buvo daužomi į žemę, atžymėjimui, jog kito tokio skanaus gėrimo niekas kitas nebūsus vertas ragauti iš to paties stiklo.

Galima sakyti, jog visai tai rodo senųjų didžiūnų palaidumą, turto eikvojimą, tinginavimą. Bet ką darysi, tokie buvo anų laikų įpročiai. Tokie baltai

MARIŲ PAUKŠTIS

Suokčiau skrendančiam pavaraiui,
Bet nesustos.
Be poilsio praeina sunkūs metai
Gyvenimo slaptos.
Kaip juodas vergas krovinius nešė
Iš šios stoties kiton stotin
Ir, kaip pašautas marių paukštis,
Nupuoli prapultin. —
Nieks nepaguos visų troškimų
Sunkios buities,
Kaip nieks nepamatys visų tolybių
Atplaukiančios nakties.

retai įvykdavo, tik gal du, tris kartus, į metus. Visokių gėrybių buvo užtektinai, reikėjo kaip nors jas sunaudoti.

Keli Škotiški Anekdotai

Skotai yra visur pagarsėję kaip, dideli skūpuoliai, todėl iš jų gyvenimo yra susidarius daugybė įvairių anekdotų.

Vienas skotas iškeliavo Amerikon ir prabuvęs dešimtis metų grįžo tėvynei. Stovyje jį pasitiko broliai ir tėvas — visi barzdoti. Parvykėlis apsidairė ir stebėdamas paklausė:

— Tai turbūt čia pas jus tokia mada visiems auginti barzdas?
— Ties jai, atsakė:
— Mada, ne mada, bet kad Amerikon išvažiuodamas išsivežti skustuvą, tai neturėdami kuom nusiskusti, ką turėjome daryti? Turėjome auginti barzdas kol gryždamas parsiveši skustuvą...

Agentas pardavinėdamas žemės sklypelius kapuose numėliams pasilaidot, užėjo pas vieną skotą, ir pasiūlė jam tokį sklypėlį nusipirkti, bet tas griežtai atsiskakė pirkti.

Agentas matydamas nepareisias į tvarką, paklausė:
— Tai kodėl nenori pirkti?
— Todėl, kad aš galiu numirti kur nors plaukdamas jūreimis, tada mane palaidos vandenyje, o nupirkta žemė kam liks?...

Skotas, keliaudamas traukiniu į Liverpool, prisikimšęs pypkę tabako vaikščioja po vagoną ir kiekvieno keleivio prašo degtuko, bet kiekvienas atsako kad degtuko neturi.

Visus apkalėdojęs ir degtuko niekur negavęs, sugrįžo savo suclan atsisėdęs, iš kišeniaus išsiėmė degtuką, ir atsiduso:
— Kagi darysi! Reikia pypkę užsidegti savo degtuku...

Skotas atplaukė Amerikon ir New Yorke nuo laivo išeidamas pamatė iš vandens išlendantį namą. Apsidairęs nusispiovė ir

pasakė:
— Kad aš tai būčiau žinojęs, tai pėkščias iš Skotijos būčiau atėjęs, o dabar tiek pinigų sumokėjau be jokio reikalo...

Kaip Valyti Gintarą?

Kurie turite gintarinių puošalų, tai juos galite nuvalyti šiltu vandeniu ir muilu, pridėdant truputį amonijos. Paskiau nuplauti švartu vandeniu ir nutrinti flaneliniu skuduru.

Pirmas vaikų darželis (kinder garten) buvo įsteigta 1837 metais Vokietijoje. Amerikoje pirmasis vaikų darželis atsirado tik 1856 metais ir jis buvo atidarytas Watertown, Wis.

Susirūpino Baltagalvių Erelių Nykimu

Washingtonas. — 179 metų amžiaus JAV simbolis — baltagalvis erelis, nyksta iš akių, pareiškė National Geographic draugija.

Paukštis kurio figūra nuo 1782 metų, buvo oficialis tautos antspaudas, žymiai sumažėjo skaičiumi per pastaruosius kelis metus. Tik trys baltagalviai ereliai buvo Washingtono apylinkėje, kuomet neseniai Audubon draugija surašinėjo matytus paukščius. Gi 1950 metais buvo pastebėta 16 tų paukščių.

Kad užbėgti už akių tų paukščių išnykimui, Audubon drau-

gija paskelbė penkių metų planą, kuriuo einant, bandys daugiau patirti apie tų erelių perėjimo ir migravimo būdus.

Baltųjų erelių daugiausia dar yra Alaskoje. Dar kai kurie paukščiai perėsi didžiųjų ežerų apylinkėje ir prie Chesapeake įlankos.

Viena ir kelių kitų mažai žmonių lankomų vietovių, kur ereliai gali ramiai gyventi, yra Everglades Nacionalis parkas Floridoje.

Yra sumanymų, sugauti, sužieduoti erelius Alaskoje ir parvežus į Wisconsin, paleisti, kad jie čia apsigyventų. Bet kyla klausimas, ar tie paukščiai norės čia apsigyventi ir perėti?

jos numuko, kuris yra vertas \$3,000, tapo užkrauta \$43.95 "real estate" taksu.

Dabar gi jai reikėtų mokėti keletą sykiu daugiau.

Du Aiškūs Panašumai

Mekiskietis, kalbėdamas su amerikiečiu, bando išskirti pa-dangę savo tėviške:

— Nerasi tamsta visame pasaulyje kito tokio puikaus krašto kaip Meksika. Ką mes galėtumėm dar sunaudoti, tai padoresnių žmonių ir daugiau vandens.

— Sutinku — pastebėjo amerikietis — to paties trūksta ir pragare.

Nelaimai nereik pasiuontinip.

Linksmiausių Velykų Švenčių

VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS

JUOZAS SPAITIS

3261 S. Halsted St. — Tel. Victory 2-0399

Linksmų Velykų Švenčių

CHARLES ZEKAS

Sekretorius - Vedojas

Brighton Savings and Loan Association

4071 ARCHER AVE. — CHICAGO, ILL.

LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ!

LINKIME VISIEMS MŪSŲ DRAUGAMS,
KOSTUMIERIAMS IR VISIEMS
CHICAGOS LIETUVIAMS

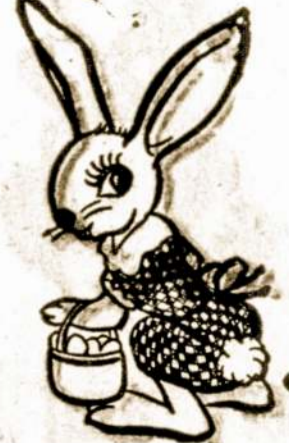

JULIA'S TAVERN

ANTANAS ir JULIA VERBICKAI, Sav.
3204 S. Halsted St. — Chicago, Illinois

Linksmų Velykų Švenčių

LINKIME VISIEMS MŪSŲ DRAUGAMS,
KOSTUMIERIAMS IR VISIEMS
CHICAGOS LIETUVIAMS

Genovaitė ir Jonas Malioriai
AUDITORIJOS RESTORANAS

3131 So. Halsted Street Chicago, Illinois

LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ VISIEMS!

Mutual Federal Savings and Loan Association

VADOVYBĖ:
JOHN J. KAZANAUSKAS
Prezidentas
PETER KAZANAUSKAS
Viceprezidentas
STEPHANY KAZANAUSKAS
Sekretorius - Iždininkas
ANTHONY L. LAPINSKAS
Sekr. - Iždininko padėjėjas ir advokatas.

DIREKTORIAI:
JOHN J. KAZANAUSKAS
PETER KAZANAUSKAS
JOSEPH W. KILKEVICE
PETER KRAUJALIS
ANTHONY L. LAPINSKAS
WALTER MISEVICH
CASIMER G. OKSAS
ANTHONY VILKAS
JOHN ZELIS

Mutual FEDERAL Savings
CHARTERED AND SUPERVISED
BY THE UNITED STATES GOVERNMENT
AND LOAN ASSOCIATION

2202 West Cermak Road Chicago 8, Ill

Linksmų Velykų Švenčių

MŪSŲ NUOŠIRDŲS LINKEJIMAI, KAD ŠIOS VELYKŲ ŠVENTĖS BUTŲ LINKSMOS VISIEMS!

DAN KURAITIS
SAVININKAS

MILDA BUICK SALES

CHICAGO, ILLINOIS

Ukmergės Vietovė Buvo Įkurta Prieš Tūkstantį Metų

Daug Ką Ji Yra Mačiusi Ir Pergyvenusi Savo Ilgoje, Praeityje.

UKMERGĖ yra viena seniausia gyvenamųjų vietų Lietuvoje. Miestas buvo įkurtas prieš šventos upės mažą daug per 1,000 metų, apie 55 kilometrus į šiaurę nuo Vilniaus, kalnuotoje apylinkėje. Pro tą vietą ejo vieškeliai, priverstė anais laikais pastatyti ne vieną, bet dvi pilies. Viena pilių buvo pastatyta ant kalno, kita pakalnėje. Viršutinę pilių pastatė Palemono įpėdinis Dovsprungas. Dabar apie jos senovės liūdija tik išlikę piliakalnis, kurio pastatų griuvėsiai dar prieš 100 metų buvo gana žymūs.

Ukmergės pilių užpildinėji, mai prasidėjo XII-XIV amž. kada kryžiuočių ordino magistras Konradas Valendras pamėmė pilių ir negailėstingai išžudė visą lietuvių pilies, igulą. 1341 m. mirus D.L.K. Gediminui, Ukmergė drauge su Vilnium ir aplinkinėmis sritimis valdė Gedimino sūnus Jaututis. 1391 m. Vytauto ir Jogailos savitarpio kovų metu, Vytautas buvo apgulęs Ukmergę. Čia dalis Jogailos kariuomenės geruoju pasidavė

Vytautui, o nenorėjusieji pasiduoti lenkai buvo nuginkluoti ir išsiųsti į Prūsus.

Ukmergė skaudžiai nukentėjo 1711 metais kada švedai pralaimėjo kovas Ukrainoje, grįždami, netikėtai užpuolė ir apipšė Ukmergę, o 1763 metais prieš Ukmergės lenkų kariuomenę sumušė rusus.

Jau XVI amž. Ukmergė turėjo Magdenburgo teises. Šis amžius buvo jos auksčiausio, pakilimo laikotarpis. Unijos su lenkais metu ji buvo savo pavieto seimelių susirinkimų vieta. 1568 m. karalius neturėdamas lėšų pinigų užsimokėti samdytiems kariams, reikalingiems karui su Maskva, užstato didikams savo dvarus, kurių tarpe buvo ir Ukmergė. 1569 metais Ukmergės dvaras grįžo karaliaus žinion, bet netrukus buvo išnuomotas Povilui Pacui. XVII amž. yra Ukmergės smukimo laikotarpis.

1745 m. susirinkę į seimelį bajorai sudėjo stambių aukų kolegijai, mokykloms ir bažnyčiai statyti. 1768 m. Baro konfederacijos metu, konfederatai susidūrė su rusų kariuomene ties Ukmergė ir ją sumušė. 1792 m. seimas pripažino Šventąją tinkama laivinkyste ir liepė pašalinti iš jos didelius

akmenis, statyti atidromus tiltus ir uždraudė statyti malmūnus ir pylimus.

1796 m. po Lenkijos Lietuvos padalinimų, Ukmergė buvo prijungta prie Rusijos ir virto apskritys miestu, ir 1812 m. per Ukmergę Daugpilio link traukė Napoleono kariuomenė. 1831 m. Ukmergė su apylinkėmis aktyviai dalyvavo sukilime. Pačiame mieste buvęs rusų armijos kapitonas Aleksandras Adomas Kolyška formavo raitelius ir pėstininkus.

Ukmergės apskrityje graf, Plateris apginkavo savo valstiečius ir drauge su kitais sukilėliais užstojo kelią eipan-tiams nuo Daugapilio rusams. 1844 m. Ukmergė buvo prisikišta prie Kauno gubernijos. 1877 m. beveik visas miestas sudėgė, Lietuvai atgavus nepriklausomybę Ukmergė pasidarė apskritys centras.

Skirtingas Dalykas

— Ponas teisėjau, aš nebuvau girtas, o tik truputį išikaušęs.
— Tai jau visai kitas reikalas. Todėl ir teismas, atsižvelgdamas į jūsų pasiaiškinimą, nutestis jus ne vienam mėnesiui, o 30 dienų kalėjimo.

Septynių žvakių žvakidė, žydų tautinis simbolis, savo pradžia yra gavusi iš augalo, kuris vadinasi "salvia" ir auga Šventosios Žemės kalnų papėdėse.

Margutis - Tai Velykų Švenčių Papuošimas

Jis Vaizdavo Atgimstančią Pavasario Gamtą

Kiaušinių dažymas jau seniai žinomas ir jungiamas su Velykų šventėmis. Kadaisie kiaušiniai buvo marginami ir prieš Sekmėnės bei prieš Junginės. Toks paprotys nišasi su pavasario gamtos pabudimo šventėmis ir buvo laikomas, kaip gyvybės, derlingumo simbolis.

Minėtų švenčių metu, margučius dovanojavo vieni kitiems, ne tik vaikai, bet ir suaugę, reikšdami linkėjimus gėrio, sekmes. Margučius mušdavo, nūnėdavo. Dovanoms skirti margučiai buvo ypatingai dailinami, marginami, ir jų raštuose matome daug sumanumo, kruopštumo, išradingumo. Jei kiaušinis, viena spalva dažytas, vadinasi dažyčiau. Senuose rinkiniuose randama, kad garžiausiai buvo dažomi bei marginami tai pietinėje Lietuvoje, vadinama — dzūkuose, kapsiuose ir zanavykuose.

Pagal rastų atlikimo, techniką, margučiai skirstomi į vasku išrašytus ir išskutinėtus. Vieni margučių ornamentai turi galias tradicijas ir siekia pirmuosius amžius. Tai įvairūs komponuojami kvadratai, vingiliai, taškai, trikampėliai, apskritinėliai, kryptės ir kitoki ornamentai, kurie sutinkami ir kituose liaudies dirbiniuose.

Dauguma margučių papuošti tik jiems būdingais ornamentais, kaip: rūtelėmis, grandinėlėmis, rinkutėmis, snieguotėmis, tulpėmis ir kt.

BLOGAI IS ABIEJU PUSIU

Vienas New Yorko prekybininkas atvyksta Chicagon, norėdamas užsakyti naujų prekių. Susitaręs su tų prekių gamykla, jis prašo, kad jam būtų duodamos tos prekės išsimokėjimui. Gamykla atsako, kad to padaryti negalima, nes jo nepažįstanti, Prekybininkas į tai pasiaiskina:

— New Yorke man niekas neduoda prekių išsimokėtinai dėl to, kad aš ten gerai pažįstamas, o aš negaunu jų dėl to, kad per mažai pažįstamas. Kas man, daryti?

Į vakarinį Berlyną buvo atvykę 150 chigagiečių, kurie ten svečiuosis 3 dienas. Tarpe tų ten svečių ir viešnių buvo daug laikraštinių, radijo pranešėjų ir televizijos aktorių. Jie lankėsi ir rytiniame Berlyne.

KAIMO PRISIMINIMAI

Prisimenu aš prie namų plačiais vaikais liepas, Ir šulinį medinių lentinių ir kiauriu kiburu šalia, Tenai dažnai aš dūdikis, ant kojų pirštų pasistiepes Ilgai žiūrėdavau į žydų dangų vandeny žalam. Tuomet matydavau jame praplaukiančią šviesius, debesėlius — Nukritęs lašas supdavo ten mano veidą ir skendinčio dangaus gelmes.

Ir šokdavo keistu ratu, ten, kritę liepų vimpantys šešėliai, Ir mistiška šaltia padvelkdavo pasieniais kylanti dregmė. Prisimenu, prisimenu...prie seno šulinio po liepomis Ir savo kūdikystę ten, prabėgusią su džiūgesio ugnia... Ir noris šaukt ir vytiš ja...Bet visa, taip toli, taip nepasiekiamą, Tarytum tie praplaukę šviesūs debesėliai, šulinio dugna.

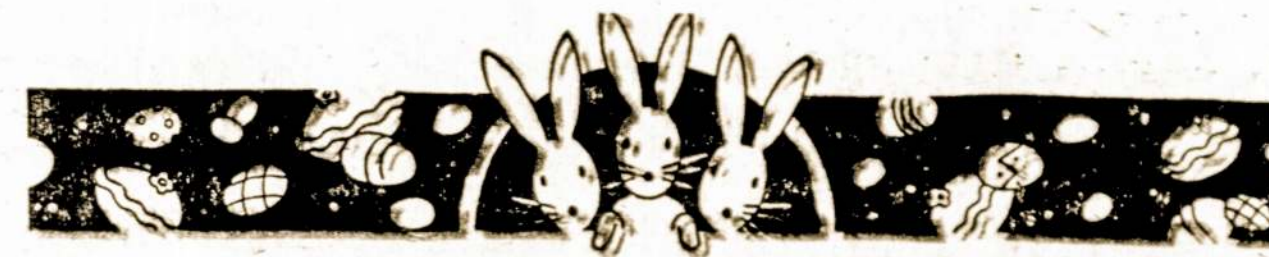
Vincas Kazokas

Perdaug Pasogumų Yra Kenksminga Širdžiai

Tuskegee, Ala. — Širdies ligų specialistas Dr. Paul Dudley lay viešoje paskaitoje pabrėžė, jog visokios gyvenimiškos prabangos ir tinginavimas paskatina visokius širdies nesugautimus ir pokyčius.

"Perdaug važinėjantys automobiliais, perlgai sėdime prie televizijos, o permažai vaikštomė ir penmažai atliktame fizinio darbo ar sporto." Pabrėžė tas gydytojas.

Kas daug moka, mažai kalba.

ATEJO VELYKOS — DIDŽIOJI PRISIKELIMO ŠVENTĖ!

Nuslinkus žiemos šalčiams, visi — žmonės, gamta, gyviai — atgijame naujam gyvenimui.

Linkime mūsų taupytojams, draugams ir visems lietuviams linksmam atšvesti šventas Velykas!

P A R E I Ğ N A I :

THOMAS S. JANULIS, direktorių tarybos pirmininkas
ALBERT J. AUKERS, prezidentas
JOHN BUDRICK, viceprezidentas
JOHN T. JANULIS, sekretorius
EMIL L. DESWIK, išdirininkas
JOSEPH W. STILLER, teisių patarėjas
JOSEPH P. VARKALA, auditorius

D I R E K T O R I A I :

TOMAS S. JANULIS, Dr. ALGERIO W. FRIGIS
STANLEY STANENICH, EMIL L. DESWIK
ALBERT J. AUKERS, EDWARD GAMMIE
JOHN BUDRICK, ALEX M. KIEZES
JOHN T. JANULIS

District Savings

AND LOAN ASSOCIATION
3430 SOUTH HALSTED STREET • CHICAGO 8, ILLINOIS • CLIFFSIDE 4-0104
"Free Parking directly behind our office"
NEW OFFICE HOURS: MONDAY and TUESDAY 9 A.M. to 4 P.M. / WEDNESDAY CLOSED
THURSDAY 9 A.M. to 3 P.M. / FRIDAY 9 A.M. to 2 P.M. / SATURDAY 9 A.M. to 1 P.M.

Linksmiausių Velykų Švenčių Linkime Visiems

S. BALZEKAS, Sr.

DRAUGAMS,
KOSTUMERIAMS

- ir -

VISIEMS
LIETUVIAMS!

S. BALZEKAS, Jr.

BALZEKAS MOTOR SALES Inc.

"U WILL LIKE US"

CHRYSLER-PLYMOUTH Distributors

4030 Archer Avenue

Phone Virginia 7-1515

LINKSMIAUSIU VELYKU ŠVENČIU LINKIME VISIEMS

Visiems mūsų tautiečiams Linkime Linksmiausių Pavasario Švenčių. Savųjų protėvių ipročiu mes minime tą šventę iškilmingai ir gražioje nuotaikoje. Tos šventės suartina mus, sujungia arčiau su tolima praeitimi, gaidamos mumyse troškimą palaikyti ir stiprint kas yra geresnio lietuviuose.

"IS PRAEITIES TAVO SŪNŪS, TE STIPRYBĖ, SEMIA."

Taip, šios šventės atneša daug malonių prisiminimų, daug džiaugsmo ir vilčių. Pavasaryje pabunda iš miego gamta ir meilios saulutės šviečiama atgimsta, sužaliuoja laukai, pievos ir miškai -- prasideda naujas gyvenimas. Tai yra graži Pavasario Šventė, kuri savaime sustiprina viltį i Laisvės Prisikėlimą, i Lietuvos išlaisvinimą iš tamsybių vergijos.

Dominikas Pivaronas

Chicago, Illinois

KAIP ČECHAI SUSIPAŽINO SU MŪSŲ LIAUDIES DAINOM

Jomis Susijdomėjo Garsus Kompozitorius A. Dvoržak

1881 metais vasario 5 d. Brno Muzikinės draugijos koncerte pirmą kartą buvo atliktos dainos "Avatė prapuolusi" ir "Žvirblis iš ciklo "Lietuviškos dainos".

Taip pradėjo savo kelią puikios čekų muzikos klasiko Antonino Dvoržako (1841 — 1904) dainos lietuvių liaudies poetinių tekstais.

Su lietuvių liaudies kūryba čekų visuomenė susipažino pirmą kartą XIX amžiaus puseje metais Prahoje pasirodė L. Rėzos dainų rinkinio vertimas čekų kalba, kurį paruošė garsus čekų poetas, filologas ir tauto-

sakininkas Františekas Ladislavas Čelakovskis (1799 — 1852). Šiuo vertimu poetas labai daug nusipelnė populiarinant Sekijoje lietuvių liaudies kūrybą.

Vėliau lietuvių liaudies dainomis susijdomėjo ir kitas garsus čekų poetas Julius Zajeris (1841 — 1901) Savarankiškai perkomponuodamas lietuvių dainas, jis sukūrė visą eilę nepaprastai meniškų, nuotaikingų ir poetine kalba turtingų kūrinių.

XIX amžiaus antroje pusėje lietuvių liaudies dainos sudomino ir visą eilę čekų kalbininkų, žinoma, filologiniu požiūriu. Tai filologai Leopoldas Geitleris (1847 — 1885), Josefas Zubatas (1885 — 1931), Janas Ge-

baueris (1838 — 1907), kurie savo darbuose tyrinėjo lietuvių dainų leksiką, poetines ypatybes ir kt.

Taigi, jau XIX amžiuje čekų visuomenė turėjo progos susipažinti su lietuvių liaudies poezijos grožiu ir jos dvasia. Šių lietuvių liaudies dainos draugų kūryba ir veikla turėjo didžiulės reikšmės stiprinant lietuvių ir čekų tautų kultūrinį bendradarbiavimą. Būtent, jų paruoštoje dirvoje gimė ir čekų muzikos klasiko Antonino Dvoržako "Lietuviškos dainos".

"Lietuviškos dainos" — ne tik pirmasis čekų muzikos kūrinyje lietuviška tematika, bet ir pažangiosios čekų visuomenės kylančio susidomėjimo Lietuva, jos istorija ir kultūra išreiškimo tiesioginis rodiklis. Šias dainas, skirtas vyrų chorui, Dvoržakas parašė lietuvių liaudies dainų tekstais 1878 metų gruodžio 12

d., kelionės metu (vykdamas iš Prahos į Vieną).

Kas paskatino Dvoržaką atkreipti dėmesį į lietuvių liaudies dainas?

Tuo laikotarpiu, kai buvo sukurios "Lietuviškos dainos", Dvoržakas intensyviai studijavo čekų liaudies muziką, kurioje glūdi ir jo kūrybos šaknys. Tačiau jis domėjosi ir kitų tautų liaudies dainomis, kurių tekstais sukūrė nemažą vokalinių bei chorinių kūrinių, tuo išreikšdamas ne tik čekų liaudies simpatijas pavergtomis tautomis, bet ir savo kūrybinio genijaus liaudingą prigimtį.

Jam buvo žinoma, kad lietuvių liaudies dainos savo savybomis ypatybėmis patraukė Gėlančio, Lesingo, Herderio, Šopeno, Moniuškos ir kitų garsių to meto muzikų bei literatų dėmesį. Be to, Dvoržakas artimai draugavo su čekų filologu Zubatu, kuris pats labai domėjosi lietuvių dainomis ir jas gerai pažino.

Mintis sukurti muziką lietuvių liaudies poezijos tekstais ir gimė bendraujant su garsiuoju filologu. Su lietuvių dainų poetika Dvoržakas gana gerai susipažino ir gaves Čelakovskio vertimą Rėzos dainų rinkinį, kuris su kompozitoriaus pastabomis parašė šiuo metu saugomas Dvoržako muziejuje Prahoje.

Kompozitoriaus biografo Otakaro Soureko žodžiais tariant, lietuvių liaudies poezija, Dvoržaką patraukė ypatingu tarse švelnumu ir nuosirdžiu poetiniu vaizdų puikumu. Kas dėl lietuvių liaudies melodijų, tai reikia manyti, kad Dvoržakas nebuvo su jomis giliau susipažinęs, nes prieš 1878 metus išspaudos buvo išėjęs tik S. Stanevičiaus lietuvių melodijų rinkinys (1833 m.), neskaitant septynių melodijų Rėzos rinkinyje.

Tačiau, būdamas didelio talento, Dvoržakas vartojo tokias muzikines išraiškos priemones, jog jo sukurtos melodijos liudies tekstais priimamos kaip tikros liaudies dainos.

Iš Rėzos dainymo kompozitorius pasirinko penkias, įvairias savo turinui ir poetinui žanru dainas: pradedant eiliuota pasakėčia, baigiant tragiška balade. Dvoržakas sukūrė joms paprastą ir dainingą muziką, labai artimą liudies dainų dvasiai, nors ir nelietuviško charakterio, įvilktą į nesudėtingą harmoninį rūbą.

Pirmasis įvadinis choras yra "Pakalba". Jo nuosirdus tekstas muzikoje išreikštas švelnia melodija ir nuostabiai puikiais harmoniniais atspalviais. "Pakalbos" šviesiai nuotaikai priešpastatomas tai dramatiškai sujaudintu, tai ramaus, ilgesingo charakterio choras — baladė "Kopininkai". Toliau seka nuosirdi ir galvį daina "Meilės žadas".

Šių dainų tarpe išsiskiria daugiau išplėsta, kupina paprastumo daina "Avatė prapuolusi". Paskutinis choras "Žvirblis iš ciklo" yra jumoristinė pasakėčia apie žvirblį ir pelėdą. Dainos muzika labai lengva, lanksti šokio charakterio.

"Lietuviškų dainų" rankraštinė partitūra šiuo metu saugoma Prahos Nacionalinio muziejaus Muzikos skyriuje. Naudojantis šiuo rankraščiu, dainos buvo išleistos trimis leidimais: 1890 metais Prahoje, 1923 metais Londone ir 1952 metais Prahoje.

Dvoržako "Lietuviškos dainos" yra svarbus etapas lietuvių čekų muzikinių-kultūrinių santykių vystymosi raidoje.

Kas moka pastebėti daiktuose gražuma ir mellinguma, ta mes vadiname poetu, dailininku ir gabiu žmogumi. — Carlyle.

KIŠKIO DRĄSUMAS

Išbėgo kiškėlis iš krūmų, Išsoko į daržą prie rūmų,
Ir didį drąsuolį nuduoda: Ausis jis pastatė lyg kuoda;
Nuduoda, kad turi daug vieko, Visai nesibijo jau nieko...
Tuo tarpu patraukė vėjelis, Nukrito mažytis lapelis...
Išgąsdino mūsų drąsuolį, Ir greit jis nudūmė į guolį.

Atidengo Paslaptį

Vienos užėigos savininkas iškabino prie durų tokią iškabą: "Savininkas pasikeitė."
— O ką, ar pardavei savo barą? — paklausė jo kostiumieris.
— Ne, nepardaviau, o tik apsidėjau — atsidusęs ištarė jis.
Gudrus ir po žeme mato, kvailas ir po kojom nepastebi.

LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ VISIEMS

CRANE SAVINGS and LOAN ASS'N
B. R. PIETKIEWICZ, President

47th and Rockwell Street

LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ VISIEMS

Antanas M. Phillips
Laidotuvių Direktorius

3307 S. Litanica Ave.

Tel. YArds 7-3401

Chicago 8, Illinois

Linksmiausių Velykų Švenčių

ANTANAS ir ONA VALUKAI
SAVININKAI

DRIFTWOOD RESORT
Box 122 TOWNSEND, WIS.

Linksmų Velykų Švenčių

LINKSMOS VISIEMS!
CHICAGOS LIETUVIAMS

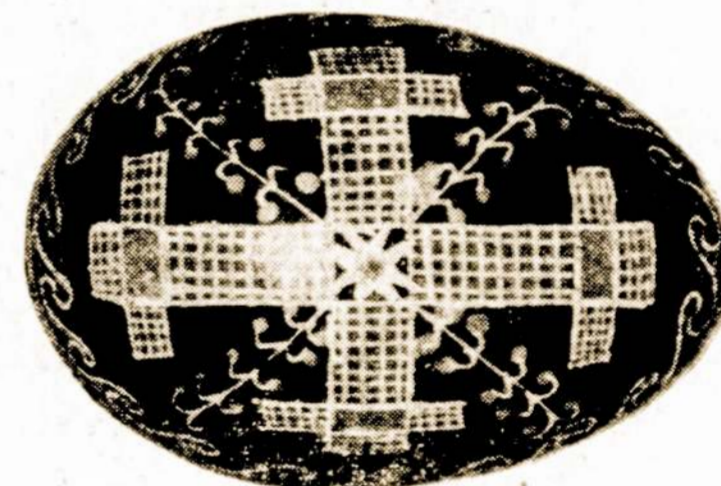
George F. Rudmin

LAI DOTUVIŲ DIREKTORIUS

3319 So. Litanica Ave.

Linksmų Velykų Švenčių

LINKIME VISIEMS MŪSŲ DRAUGAMS,
KOSTUMIERIAMS IR VISIEMS
CHICAGOS LIETUVIAMS

PETRONIS RESTAURANT

CESLOVAS PETRONIS, Savininkas

3331 So. Halsted St. — Chicago, Illinois

LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ!

LINKIU VISIEMS AMERIKOS LIETUVIAMS

Bruno Bakery

Bruno Macianskas — Sav.

3341 So. Litanica Ave.

Prisiminimai Apie Velykas Sename Dzūkijos Kaime

Visi Nekantriai Laukdavo
Šių Švenčių Kaip
Labai Malonaus Svečio

Velykos — pavasario šventė. Tai tiesa. Bet aš atsimenu vienas Velykas, kurios pavasaritui buvo nieku nepanašios, nes sniego pusynai lyginosi su triebų kreigais, o šaltis braškėte braškėjo.

Aš tada buvau turbūt penkių metų vaikas. Neatsimenu kokiais tai metais buvo, bet žinau, kad Velykos buvo kovo mėnesį. Velykų šeštadienį per dieną snigo ir pustė, o naktis labai šalo. Grįžo, kibiruose vanduo užšalo.

Velykų rytą per savo užšalusio lango stiklą, žiūrėjau, kaip iš bažnyčios žmonės eidami daugė rankas, kad atšilti, o važiuojantieji paleidę arklius su rogėmis, patys tekini bėgo pas kūr, kad apšilti. Sniegas po žmonių kojų ir po rogių pavasaris rėkė rėkė — girgždėjo.

Taip šaltu, ar bent tokių žemiškų Velykų mano gyvenime daugiau nebuvo. Kad ir buvo kada sniego ir šaltu oru, tačiau su tiek daug sniego ir šaltu Velykų, jau nebuvo.

Velykos, tai Velykos. Apie Velykų reikšmę jau nekar-

ta buvo rašyta. Pasakojau, kaip Lietuvoj žmonės Velykų laukė ir prie jų rengėsi, su visokiais tikslais, kad po septynių savaitių pasninko gardžiai pavaižyti, kad per tris šventės dienas pailsėti, pasilinksinti, pasisvečiuoti ir t. t.

Kaip Velykų Laukta

Visi jų laukė su pasilgimu ir prie jų rengėsi, kaip kas išga-lėjo ir kaip išmanė. Rodosi, kad pati ganta visus ragino Velykų laukti ir prie jų rengtis, kaip prie Pavasario šventės. Ir mažai tokių būdavo, kad tai šventei prisitartinus, pasilikti dėvėti žieminių drabužių.

O jau Velykų šventei būti-mai kiekvienas stengėsi apsirė-dyti lengviau, kad pasirodyti, jog žiemos nebijo. Nors pasi-tyktytavo gruodų ir sniegų ar šalto lietaus, tačiau kiekvienas jautė, kad tai tik laikina...

Taip tai Lietuvoje Velykos anais laikais turėjo dvi reikšmi: religią ir gamtišką.

Margučiai ir Eglių Sakos

Pradedant pirmadienį po Verbų ir iki šeštadienio vakarui ejo prisiruošimai Velykų šventei. Mergaitės visos atlie-kama, nuo kasdieninio darbo

laiką pašvedavo marginimui. Velykoms margučių, kuriuos margino įvairiais ornamentais ir visokiomis spalvomis su didžiausiu rūpestingumu.

Moteriškos gamino šventei įvairius valgius ir skanumynus. Vyrai švarino kiemus ir triobas ir gamino gyvuliams pašarą, kad šventėje nereiktų jį gaminti.

O piemenukai ir šiaip vaikai būtinai turėjo parūpinti eglių šakų, kuriomis būdavo iškašo-ma, jei ne visą graičią, tai bent palubė ties stalu ir kerčią.

Taip tai Dzūkijoje visi reng-davosi Velykas sutikti.

— V. Jmas

Rašytoja Turinti Geležinę Atmintį

Ponia Edith Sitwell, kuri yra praminta "anglų poezių kunig-kaikštine", turi nepaprastą atmintį, kuri kartais suteikia jai ir nesmagumų.

Prieš trejetą dešėtkų metų jaunas poetas ir dailininkas Villiers David neprielankiai atsiliepė spaudoje apie Edith Sit-well kūrybą, pavadindamas jos poeziją ecentriška ir reklami-ne.

Vėliau David paslino daugiau į tapybą ir neseniai suren-gė Arthur Jeffress galerijoje savo paveikslų parodą. Ponia Edith Sitwell gavo kvietimą aplankyti tą parodą. Jos atsa-kymas buvo toks:

"Gerbiamas! Esu nustebini-ta, jog po tokių storžieviškų atsiliepimų apie mano eiles, kurias tamsta parašė prieš trisdešimt metų, jūs turite dra-sos prašyti manęs eikvoti laiką apžiūrėjimui jūsų piešinių."

Vilniaus Universiteto Studentai Skundžiasi

Paleckinių leidžiamam žurnale "Svytury", vienas Vilniaus universiteto studentas amanuo-ja, jog skirti studentams gyven-ti namai taip prikimšti, kad nuo tokio susikimšimo" gali sprogti sienos".

Ne gana to, pereitą žiemą tie namai nebuvo pakankamai ap-šildomi, o elektros šviesa taip silpna, kad ir knyga sunku pa-matyti ant stalo.

Nusibodo Tos Pareigos

J. V. ambasadorius Maskvo-je E. Thompson pareiškė, jog bėgyje kelių artimųjų savaitių jis rezignuos iš tų pareigų ir užims profesoriaus vietą viena-me amerikiečių universitete.

Norint išspausti iš lemono kuodaugiausiai sunkos, reikia prieš tai įdėti jį penkioms mi-nutėms į karštą vandenį.

Jungtinėse Valstybėse kas-met suvartojama apie vienas bilijonas svarų kavos.

MASONAI PRADEJO REIKŠTIS LIETUVOJE PRIEŠ 200 METŲ

Anais Laikais Juose Pastreikė
Stipri Patriotinė Veikla

Pirmutinė masonų loža Lie-tuvoje įsisteigė 1762 metais, Voluinėje, o paskiau jų atsirado Baltistogėje, Vilniuje, Gardine, Polocke, Telšiuose ir kitur.

Tarpe steigėju buvo Ignas Oginskis, Jurgis Vielhorskis, Karolis Radvila, Aloiza Brueh-la ir kiti, kurie turėjo progos aplankyti Angliją, Prancūziją Olandiją ir ten susipažinti su ta silapta fraternaline organiza-cija. Ji masonų tarpa buvo įsi-kūmus ir Tadas Kosciūška bei daugelis kitų žymesnių asme-nybių.

Vilniuje buvo įsikūrusios net 3 ložos, kurių viena vadinosi "Atkaklaus Lietuvos", antra — "Gerojo Gaityto", o trečia — "Tiesos Šventovė".

Vėliau, 1781 metais, tos trys ložos susijungė į viena "Lietu-voš" ložą, kurios globėjas buvo Mykolas Oginskis. Pabaigoje 18-

to šimtmečio Lietuvoje masonų galėjo būti apie 5,000.

Kaip kitur, taip ir Lietuvoje, masonai siekė palaikyti savo tarpe broliškumo ryšius, gelbė-ti vieni kitiems ir siekti reform-ų politiniam ir visuomeniniam gyvenime. Rusams užgrėbus Lietuvą, masonai savo slauto se sueigose formulavo planus nusikratyti svetimo jungo. Jų pastangomis Lietuvoje buvo su-organizuota apie 20 tūkstančių kariuomenės, kuri prisidėjo orie didžiosios Napoleono armijos, žygiavusios į Maskvą.

Plečiantis anti - rusiškam ju-dėjimui, ypač Vilniaus univer-siteto studentų tarpe, caras Aleksandras I rugsėjo 21 die-na, 1821 metais paskelbė uka-žą, kad visos masonų ložos Lie-tuvoje būtų uždarytos, o jų turtas ir archyvai atiduoti val-džiai.

Zinoma, tas įsakymas nebuvo išpildytas. Tuomet caro valdžia paleido į darbą šnipus, žandarus

ir provokatorius, kurie sekdo į-tartinus asmenis, areštavo ir tardė. Tokiose aplinkybėse to-lesnė masonų ložų veikla Lietu-voje jau buvo nebėmanoma. Tik pabaigoje pereito šimt-mečio, masonai Lietuvoje vėl pradėjo burtis, vadovaujant My-kolui Romeriui. Nors skaičius jų didėjo, vienok jiems teko visa laiką pasilikti giliamė pogrind-nyje.

Mendagumo Išraiška

Prancūzų rašytojas Tristan Bernard minėdamas savo 80 me-tų gyvenimo sukaktį, sulaukė daugybės sveikinimų iš visu-pusių. Visiems tiems asmenims jis išsiuntinėjo tokio turinio laiška:

— Iš visų gautųjų sveikini-mų iš visų pusių. Visiems tiems asmenims jis išsiuntinėjo tokio turinio laiška:

— Iš visų gautųjų sveikini-mų, mane daugiausiai sujau-di-no tai tamstos.

Vienatvėje žmogus gali jaus-tis tik tada, kai jis nėra vienu-moje.

Sovietiniam "Rojuje"

I vieną kraituvę Vilniuje i-eina žmogelis ir prašo:

- Duokite man pusę kvortos pieno.
- Dabar meturime.
- O gal gautiau nors kiek cukraus?
- Cukraus dar nepristatė.
- Tai gal šmotuką dešros?
- Neturime dešros.
- I ką tai panašū? Tokiame atsitikime draugas užtarykite kraituvę ir paslėpste maktą šiauduose.
- Neturime ir šiaudų.

PASIAIŠKINIMAS

Susitinka dvi geros draugės. Viena jų sako antrai:

- Žinai ką, vakar susitrikime mes daug kalbėjome apie tave. Keli man sakė, kad tu esi pa-naši į ožką.
- O ką tu jį tai atsakė?
- Aš atsakiau, kad žmogaus nereikia vertinti pagal jo iš-vaizdą.

Sirdies mellė yra geriausia smkytoja.

Linksmų Velykų Visiems!

ALFONSE F. WELLS
CHICAGOS MIESTO TEISĖJAS

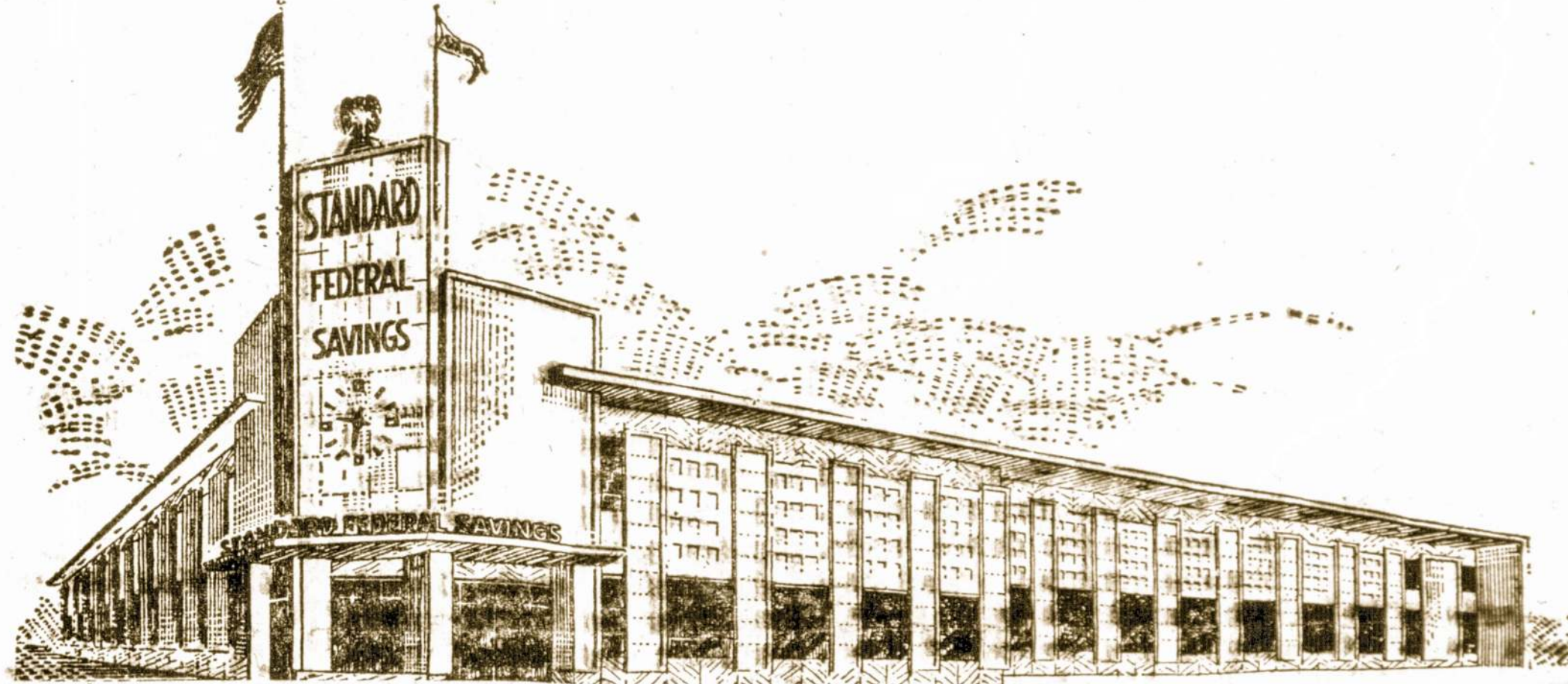
LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ VISIEMS

Frank's Television

3240 So. Halsted St. Tel. CALumet 5-7252
Juozas Bendoraitis ir Paulius Endzelis, Savininkai

Linkime Linksmų Velykų Švenčių!

STANDARD Federal Savings and Loan Association of Chicago

OFFICERS:

JUSTIN MACKIEWICH, Jr.	President and Manager
JUSTIN MACKIEWICH, Sr.	Chairman of the Board
HELEN KUCHINSKAS	Secretary-Treasurer
DOMINIC CHIAPETTA	Vice President
PETER SLOGER	Vice President
EDWARD KRYSTON	Vice President
JOHN C. LEWE Jr.	Asst. Vice President
EDWARD BOGUS	Asst. Vice President
STELLA STANKUS	Asst. Treasurer
LOUIS WAITKUS	Asst. Treasurer
LUCY RAILA	Asst. Secretary
EVELYN PIETRUS	Asst. Secretary
THEODORE BALLA	Asst. Secretary
ANTON KASUBA	Controller and Asst. Vice President

DIRECTORS:

JUSTIN MACKIEWICH, Sr.	LEON GINIOTIS
JUSTIN MACKIEWICH Jr.	PETER MASSIE
HELEN KUCHINSKAS	JOSEPH PADZIUNAS
DAN KURAITIS	

4192 ARCHER AVENUE

TEL. VIRGINIA 7-1141

Pradžią Radio Karjeros

David Sarnoff Pranešinėjo Per Radio Apie Titanico Nuskendimą

Tuojuo po vidurnakčio, balandžio 14, 1912 metais didžiausias tuo laiku pasažierinis laivas Titanic, kuris buvo laikomas neskestančiu, atsimušė į ledyną ir paskendo plaukdamas iš Anglijos į Jungtines Valstijas. Sykiu į dugną nuėjo ir 1.590 asmenų.

Dalis pasažierių, 711 asmenų išsigelbėjo tik dėka naujam išradimui — radio, kuris pašaukė į pagalbą keletą laivų. Vienintelė amerikiečių radio stotis, kuri galėjo pranešti išgelbėtojų vardus ir patiekti kitokias informacijas buvo operuojama David Sarnoff — 72 valandas be pertraukos.

David Sarnoff, dabartinis Radio Corporation of America prezidentas, yra gimęs Lietuvos krašte.

Pirma Opera Vilniaus Suvaizinta 1636 Metais

Apie senojo Vilniaus miesto kultūringumą jau galima spręsti iš to, kad 1452 metais DLK. Kunigaikščio rūmuose Vilniuje jau buvo 80 muzikantų orkestras. Istorikas T. Narbutas pažymi, jog 1515 metais Lietuvos hetmonas kunig. Mvkolas Radvila atvokė į seimą Vilniuje su 100 muzikantų orkestru.

Pirmoji opera Vilniuje pasirodė 1636 metais. Tai buvo V. Pučitelis kūrinyje, vadinamame "Elenos Pagrobimas". Kiek vėliau buvo pastatyta kita to kompozitoriaus opera "Andromeda".

Šiuo metu Jungtinėse Valstijose studijuoja apie 4.000 studentų, atvykusių iš Afrikos.

DŽIUGESYS

Rodos, lyg einu per begalinę lanką,
Lyg per žydinčias mares brendu, —
Aš einu; ir virpa mano rankos,
Mano džiaugsmui žemės neužtenka
Ir šitų mažų ir mirgančių žiedų.
Rodos, lyg girdžiu: kiekvienas žiedas —
Ir prie kelio ir prie tekančios versmės —
Tartum juokias, tartum giesmę gieda,
Aš girdžiu: kiekvienas žiedas
Yra žemės žydipti giesmė.
Rodos, lyg einu per begalinę lanką,
Per daugybę ten pražydusių žiedų,
Aš einu, ir virpa mano rankos,
Lyg aš pats per begalinę lanką
Eičiau, virtęs žydinčiu žiedu.

Vincas Kazokas

Iš Kur Atsirado Saulės Sistemos Planetų Pavadinimai?

Labai senais laikais žmonės pastebėjo dangaus skliaute penkis judančius šviesulius. Egipčiai juos pavadino gyvomis žvaigždėmis, graikai — planetomis (klaiūnėmis, klajojančiomis žvaigždėmis), o chaldėjai — pranašais. Jų tikėjimu, šiuose dangaus šviesuliuose isikūnydavę dievai ir pranašaudavo žemės įvykius.

Senovės žmonės galvojo, kad pagal planetų ir žvaigždžių judėjimą galima atsekti audras, lietu ir sausra, saulės ar mėnulio užtemimus ir net žmogaus likimą. Todėl visiškai natūralu, kad šie dangaus kūnai būdavo pavadinami dievų vardais.

Greitas ir judrus Merkurijus, vos pasirodęs dangiu, vėl skubiai slepiasi saulės spinduliuose. Jis romėnų buvo pavadintas keliu ir keliautoju dievo vardu... Šviesi Venera, žibanti ryto ir vakaro žaru spinduliuose, gavo grožio deivės varda. Liepsnos raudonos, tarsi pralieto kraujo, apimta trečioji planeta. Arai nepanašūs ji ir karo dievą Marsą?

Lėtai tarp žvaigždžių slenkančią planetą romėnai pavadino Jupiteriu, vyriausiojo dievo Jupiterio — Griusmavaldžio garbei. O dar ietėsnė planeta gavo Saturno, Jupiterio tėvo, laiko dievo vardą.

Apie kitas tris planetas — Uraną, Neptūną ir Plutoną — graikai ir romėnai dar nežinojo.

Tik 1781 metais anglų astronomas Viljamas Geršelis nakties dangiu pastebėjo ūkanota žalsvos spalvos dėmelę. Įsitikinęs, kad ji juda, astronomas dėmelę palaikė kometa. Geršelio klaidą ištaisė Peterburgo akademikas Andriejus Lekselis. Jis įrodė, kad tai planeta, kuri dar toliau nuo žemės negu Saturnas. Sekant istorinėmis tradicijomis, ją pavadino Uranu (mitologinio saturno tėvu).

Berlyno astronomas Hale atrado sekančią planetą ir pavadino ją jūrų dievo Neptūno vardu.

Įdomi devintosios planetos atradimo istorija. 1915 metais prancūzų mokslininkui Loveliui po sudėtingų apskaičiavimų pavyko nustatyti dar nežinomos planetos orbitą.

Šią planetą surado Dvynių žvaigždynne, po Lovelio mirties praslinkus keturiolikai metų. Planeta beveik 40 kartų toliau

nuo Saulės, negu žemė. Ji gautina 1,600 kartų mažiau šviesos ir šilumos, ją supa amžina tamsa. Mokslininkai pavadino ją senovės graikų tamsos ir požemio karalystės dievo Plutono vardu.

Kas vagia kiaušini, pavogs ir arklį.

Nelaiminga Prancūzija

Už bendradarbiavimą su naciais, rugpjūčio 15, 1945 metais Prancūzijoje buvo nuteistas pirmojo pasaulinio karo didvyris, maršalas Henri Petain. Bet toji bausmė liko pakeista amžinu kalėjimu, Yeu šalėje, kurioje

jis ir mirė 1951 metais.

Šiomis dienomis tapo išneštas mirties dekretas ir prieš daugiausiai atsižymėjusį pereinamą kare prancūzų maršalą Edmond Jouhoud, kuris vadovavo pagrindžio armijai Alžire, priešindamas De Gaulle politikai.

Lengviau Jiems Parašyti

Į laikraščio redakciją mažame miestelyje atėjo nuo skaitytojo straipsnis, prie kurio autorius pridėjo prašymą pridėti rašybos ženklus.

Redakcijos atsakymas buvo toks:

"Ateiptyje prisiųskite tik rašybos ženklus, o straipsnį mes patys parašysime."

Linksmų Pavasario Švenčių - Velykų

Juozas Balchunas

7159 So. Sacramento Avenue

CHICAGO, ILL.

Linksmų Velykų Švenčių!

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ

LINKIME VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS.

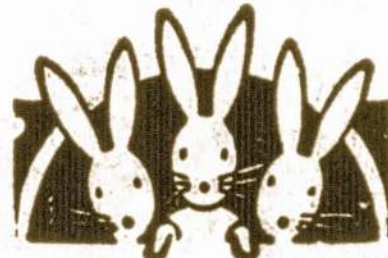
JUOZAS NAUJOKAITIS

BALDŲ PERVEŽIMAS

2022 West 69th Street

Tel. Walbrook 5-9209

Linksmų Velykų Švenčių!

ZOLP MILLWORKS

S. IR M. ZOLPIAL, Sav.

3554 So. Halsted Street - Chicago, Illinois

LINKSMIAUSIŲ VELYKŲ!

LINKIME VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS.

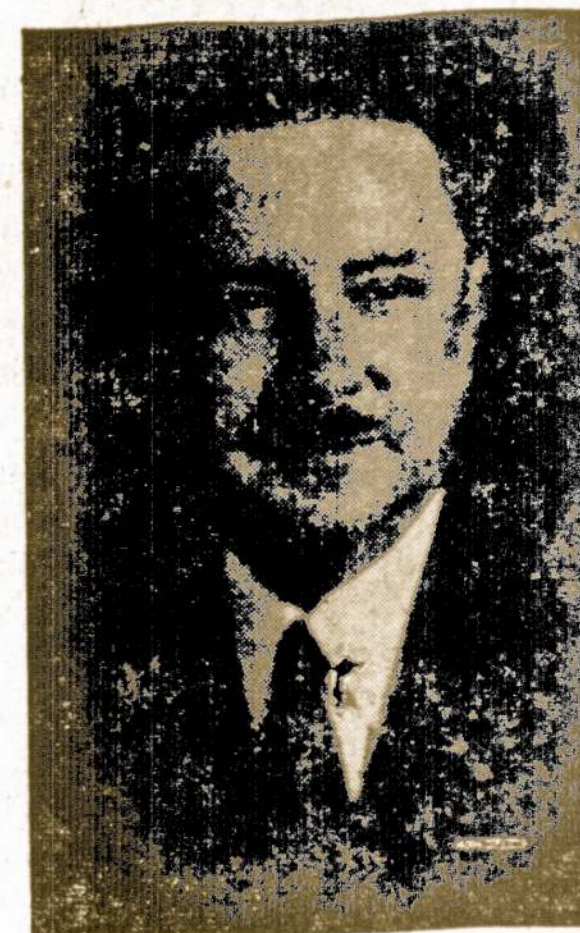

GAIVA RESTAURANT

Lietuviška Valgykla
ALEX SVIRAGA, Savininkas

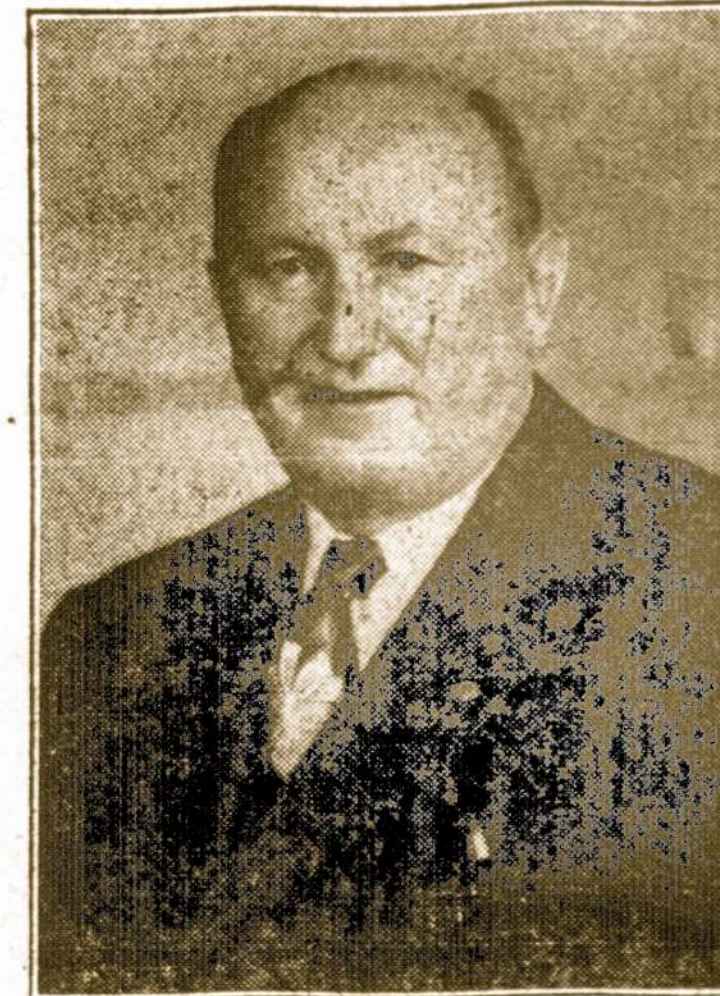
3206 So. Halsted St. - Chicago, Ill.

Linksmiausių Velykų Švenčių

John T. Zuris

Linksmų Pavasario Švenčių - Velykų

LINKSMŲ PAVASARIO ŠVENČIŲ — VELYKŲ
Visiems Amerikos Lietuviams Linki

J. A. Krukas
TAMPA, FLORIDA

LINKSMŲ VELYKŲ LINKIU

Visiems Chicagos Lietuviams

JUSTIN MACKIEWICH, Sr.
Chairman of the Board

STANDARD FEDERAL SAVINGS
and Loan Association

Archer ir Sacramento Avenue

Linksmų Velykų Švenčių

LINKIME VISIEMS CHICAGOS LIETUVIAMS

ANTHONY & DONALD
PETKUS